

Annie Lööf: Almedalstal 2014

Talare

Annie Lööf
Partiledare

Datum

6 juli 2014

Plats

Almedalen

Mellan Täby och Kopparberg i Ljusnarsbergs kommun tar det tre timmar att köra med bil. Skogen tätnar när vi tar oss från en välmående Stockholmsförort till röda trähus i ett gammalt gruvsamhälle. Samma Sverige – men ändå inte. Tre timmar med bil. Tre gånger fler sjukdagar än i Täby. Tre gånger så hög arbetslöshet. Tre gånger färre som pluggar vidare efter gymnasiet. Fyra gånger så många som röstar på Sverigedemokraterna. Vi bor i ett land där vi har det väldigt bra. Där vi har råd att hjälpa andra. Där fler och fler jobbar. Där skolan, vården och omsorgen aldrig är beroende av vem du är, eller vad du tjänar. Men låt oss aldrig glömma att vi också bor i ett land där vi fortfarande inte har lyckats att ge alla samma chans. Mellan små orter, genom större städer snirklar sig en djup klyfta som gör skillnad på folk och folk. Den gör människor sjuka. Den föder främlingsfientlighet. Den säger åt unga människor att de inte ska tro att de är någon, att de inte ska drömma för stort. Fler jobbar idag, än när Alliansen kom till makten. Utanförskapet har minskat kraftigt. Men det betyder inte att det är borta. Vi behöver skapa fler jobb – och vi behöver ge fler människor chansen. Täby och Ljusnarsberg har olika förutsättningar. Men det finns ingenting som säger att det måste vara så här. Orter som Kopparberg är långt ifrån uträknade, om man gör på rätt sätt. Det finns två sätt att ta sig över en klyfta. Lägga en provisorisk plankan över gapet – och gå vidare som att den aldrig fanns, det har under lång tid varit en socialdemokratisk strategi. Den andra lösningen är att spadtag för spadtag, reform för reform, gräva igen klyftan och se till att den aldrig kommer dit igen. Centerpartiet tänker aldrig räkna ut någon. Inte en endaste ort. Inte en endaste person. Och därför väljer vi den andra vägen, vänner, vi tänker ge alla samma chans, vi tänker stänga klyftan. Det finns ett stort fel i svensk jobbpolitik – och det har funnits där långt innan Alliansen tillträdde. Decennier av socialism har satt sig som gammal cigaretttrök i väggarna och gjort att nytänkandet har lyst med sin frånvaro. Vi funderar väldigt mycket på vad människor ska sysselsättas med när de är arbetslösa. Istället för att lägga ner själ och hjärta i den enda fråga som gör skillnad på riktigt, nämligen: Hur skapar vi fler riktiga jobb? Jobben regnar inte från himlen. De skapas av

företagare som inte minns när de sist var lediga en lördag. Som tre år efter starten aldrig stängt av mobilen, av rädsla för att ett uppdrag ska missas. Små företag som sliter varje dag. Jobben skapas av dem, som vill och kan anställa. Därför vill Centerpartiet ha färre åtgärder och fler riktiga jobb. Vi vill sänka kostnader, minska regelkrångel och förändra en stelbent arbetsmarknad som har stängt dörren för dem som mest behöver komma in. Tillsammans med Alliansen har vi påbörjat resan. Och jobben har blivit fler. Men det räcker inte. Särskilt inte för Tommy. Han är en av de 30 000 unga som varken jobbar, pluggar eller finns i någon åtgärd. Han tillhör den grupp som har det allra svårast att få sin första lägenhet, en egen bil och en vettig start på livet som vuxen. Han är en av dem som halkat efter. Vi vet inte ens vad han gör. Hans öden göms i kategorin ”övriga”. Dem vi nästan inte vet någonting om alls. Idag tänker jag berätta om fyra löften för Sverige. Och här kommer det första. Vi tänker inte vika en jädra tum i arbetet för att hela Sverige ska växa i takt och för att unga ska ha samma chans att få ett jobb som alla andra. Det, mina vänner, det är en rättvisekamp – och det är en kamp för en generation som alltid kommer att vara värd vårt engagemang. Även Stefan Löfvén söker jobb. Och som av en slump kom jag över hans personliga brev. Så här står det: Pigg fackpamp söker nytt jobb. Går gärna i bräschen. Om ingen är emot. Duktig på att vara tydlig. Om jag slipper vara konkret. Samarbetsvillig, men hatar grupparbete. Gillar jobb. Älskar bidrag. Men som alltid är det mest spännande vad som inte står. Det Löfvén konsekvent väljer att tiga om. Nämligen att unga ska bli dubbelt så dyra att anställa. Och företagen som anställer dem, hotellen, caféerna och restaurangerna, de får fördubblad moms. Riktiga jobb ska bytas mot bidrag och ams-platser. Han gör det mot bättre vetande. Han gör det mot ledande forskare. Han gör det mot tusentals företagare som vittnar om konsekvenserna. Men han gör det ändå. Svaret på Löfvéns jobbansökan kommer att komma den 14:e september. I ett brev, med avsändare från de svenska väljarna, kommer han att kunna läsa: Tack för ditt intresse. Tjänsten har tillsatts av annan sökande. Jag har en fåtölj som jag har ärvt efter morfar. I sextio år har han – och sen jag – kunnat sjunka ner i den dra med handen över träet i armstödet och ta det lite lugnt. Jag älskar den där fåtöljen. Det är nyttigt att fundera över vad man köpte nyss som kommer att hålla i sextio år. Min soffa i vardagsrummet kommer definitivt inte att göra det, inte de flesta av mina kläder heller. Jag satt i den där fåtöljen när jag hittade ett klipp på SVT play. Det är valnatt. Gustav Fridolin firar framgångar och står med händerna över huvudet på dansgolvet till Ace Wilders ”busy doing nothing at all”. Orden Don’t wanna work, work, work... flödar ut över lokalen. Fridolins entusiasm går att ta på. Jag tänker inte recensera dansstilen. Däremot

tänker jag recensera det miljöpartistiska budskapet om en ekonomi utan tillväxt. Vänner, här utkristalliserar sig nämligen den stora skillnaden i svensk miljöpolitik. Och det är dags att vi synar deras kort. Motsatsen till slit och släng är inte ett samhälle som konserveras. Till och med backar. Det är inte att vår ekonomi slutar att växa. Låt mig förklara varför. Att ekonomin växer betyder att fler får jobb och har mer kvar i plånboken. Det betyder fler klimatsmarta lösningar och nya gröna produkter. Hållbar utveckling istället för avveckling. Det gör att fler har råd att köpa en miljöbil. Det gör att fler har råd att handla närodlad eller ekologiskt. Det gör att nya miljöteknikföretag växer fram. Den som är emot tillväxt och utveckling vänder sin rygg mot allt detta. Att säga nej till tillväxt är att säga nej till gröna jobb och företag. Nej till nya innovationer som sänker utsläppen eller producerar förnybar energi. Jag skulle vilja påstå att det är ett av de mest kontraproduktiva beslut ett parti tagit på många decennier. Motsatsen till slit- och släng är att göra mer med mindre resurser. Att göra saker smartare. Som att producera diesel av restprodukter från skogen. Att bönder gör biogas av gödsel. Eller att man använder solljus för att rena vatten till världens fattiga. Men låt mig vara tydlig med detta; att ekonomin växer betyder inte att utsläppen sjunker automatiskt. I Sverige har tuffa och viktiga beslut styrts i rätt riktning. Det har gjort att vi lyckats minska utsläppen, samtidigt som ekonomin växer. Ändå behöver vi bli ännu bättre – och fler länder behöver följa efter. Därför krävs tre saker: Världens ledare måste ha modet. Sveriges politiker måste ha förmågan. Och människor måste ha engagemanget. När de stora klimatförhandlingarna inleds i Paris nästa år måste världens ledare enas om ett bindande klimatavtal. I Sverige behöver den gröna skatteväxlingen fortsätta. Skatteväxling betyder alltså att det ska bli billigare att göra rätt saker, som att jobba, men dyrare att skita ner. Sverige behöver också mer järnväg. Det är grönt, det är modernt, det bygger ihop Sverige. Därför gör Alliansen nu den största järnvägssatsningen någonsin. Snabbtåg och nya stambanor bygger ihop landet. Från norr till söder. Det är ett Sverigebygge på riktig. Den sista pusselbiten är du. Att du bryr dig är helt avgörande. Därför blir jag så glad när fler och fler odlar i stan, fler installerar solceller på taket, fler väljer sund, säker och närodlad mat, eller sopsorterar. Därför kommer vi att prioritera satsningar som ger både fler jobb och en bättre miljö. Som gör det enkelt att göra rätt. En ny miljöbilsbonus till exempel. Och här kommer mitt andra vallöfte till er idag. Centerpartiet tänker aldrig ställa jobben mot miljön. Den dag vi gör det har vi slutat att tro på att du och jag kan göra skillnad. Den dagen har vi förlorat kampen om ett hållbart samhälle. Och det, mina vänner, kommer Centerpartiet aldrig att acceptera. På tal om att göra skillnad. Tänkte ni grilla i

sommar? Grattis. Att gå in i en mataffär är som att navigera i en tät djungel. Mellan mjölken, snabbmakaronerna och godiset döljer sig storpolitik, som påverkar dig varje dag. En vanlig banan kan innehålla upp till sju olika sorters bekämpningsmedel, både i skalet och i fruktköttet. I Danmark saknar grisarna knorr. Den klipps bort – eftersom grisarna är så stressade att de biter av den annars. Det är inte meningen att avskräcka er från grillen. Men det är meningen att vi ska tänka ett varv till i mataffären. Det du väljer gör skillnad. Ditt val kan skapa en levande landsbygd på semestern i sommar. Eller en igenväxt kant ner mot vattnet, hus som gapar tomma och färre blommor i hagarna. I jakt på djur som växer fortare har antibiotikaanvändningen skenat. I Italien använder man nästan 30 gånger så mycket antibiotika i jordbruket som här. I USA får djur piller för att växa, eller för att dåligt djurskydd gör dem sjuka – när vi överanvänder antibiotika blir vi immuna mot medicin som kan rädda liv. WHO kallar detta ett av de tre största hoten mot människors hälsa. Varje år dör minst 25 000 personer i Europa, eftersom penicillinet inte funkar. Om vi inte gör något kommer sjukdomar som lunginflammation, eller ingrepp som kejsarsnitt helt plötslig bli livsfarliga. Miljontals människor kommer att dö av vanliga infektioner. Helt i onödan. Det du väljer i butiken gör skillnad. Men det räcker inte. Politiker i hela världen måste agera. Centerpartiet ställer tuffare krav på antibiotikaanvändningen i EU och på ett bättre djurskydd. Idag berättar vi om ett ytterligare steg. Sternrapporten satte ett pris på klimatförstörelsen och förändrade debatten. Med den som förebild vill vi tillsätta en global kriskommission som består av forskare från hela världen. Vi behöver veta konsekvenserna. Vi behöver veta den verkliga prislappen på antibiotikaanvändning. Och vi behöver agera. Det är mitt tredje löfte till er idag. Vi kommer fortsätta vår kamp för sund och säker mat.” I kväll ligger era döttrar på rygg för här kommer grabbarna från bygg. 2:an var värst, det tyckte hon också”. Texten lyser svart mot vitt på lakanet på ett av de tusentals studentflak som trafikerat gatorna i Sverige. Jag såg den på en bild för några veckor sedan, sen dess har den varit som tatuerad i på min näthinna. Jag funderar vad som är värst egentligen. Idiotiska gymnasieelever, eller hundratals vuxna, som såg – men inte gjorde någonting. Likgiltigheten säger en hel del om hur långt vi har kvar innan Sverige är jämställt. Jag ser det i stort och i smått. I min vardag och i andras. I domstolsväsendet, i politiken, hemma, i näringslivet, på facebook, i skolan. När det är vanligare att heta Johan och vara VD i ett börsnoterat företag, än att vara kvinna och VD. När vi lever i ett av världens mest jämställda länder, och kvinnor i genomsnitt ändå inte får lika mycket betalt som en man. När kvinnor kan säga nej på femtioelva olika sätt, men rättsväsendet ändå bara hör

ett ja. Och när det är en västanfläkt mot hur resten av världen ser ut. När könsstymning, tvångs gifte och sharialagar fortfarande existerar. Då är det uppenbart att jämställdheten inte bara behöver in på agendan, den behöver finnas med i precis allt vi gör. Från statsbudgeten till köksbordet. Egentligen är det enkelt. Vi ska ha samma möjligheter, allihop. Vi förtjänar att ses som dem vi faktiskt är, inte som dem vi borde vara. Framtidens utmaningar handlar om att behandla varandra lika. Om värderingar. Men också om väldigt praktiska saker. Som att dela lika hemma. Vår lösning är inte fler piskor, eller kvotering, utan en dubbel jämställdhetsbonus och en föräldraförsäkring där fler än föräldrarna kan ta ut dagar. Framtidens utmaningar handlar om att även undersköterskor, vårdbiträden och sjuksköterskor ska kunna byta arbetsgivare, höja sin lön, och påverka sin arbetsmiljö. Om att få en sexualbrottslagstiftning som tar kvinnors nej på allvar. Om att fler kvinnor ska bli chefer, eller äga och leda företag. Vänner, framtidens utmaning är att både krossa glastaket och höja golvet. Och det är mitt fjärde vallöfte löfte till er. Jag har gett er fyra löften för ett grönnare, friare och mer företagsamt Sverige. För en mer närodlad politik. Det var fyra löften till dig som tänker gå och rösta i höst. Jag inser att politik ofta känns både långt bort och ganska abstrakt. Men när du står där med lappen i handen den 14:e september, så önskar jag att du funderar på det här: Det står mycket på spel. Sverige har haft ett par tuffa år. En av århundradets värsta lågkonjunkturer har skakat oss i grunden. Trots att det var ett par år sedan det var som värst, och trots att vi klarade oss bättre än många andra, så är den största utmaningen fortfarande att fler behöver få ett jobb. Ställ dig frågan vad som skapar jobben. Sådär tänker jag: Det är inte kurser på arbetsförmedlingen. Det är inte politiker. Det är företagare. Och när andra föreslår att skatten på företag ska höjas med 25 miljarder, så blir jag riktigt förbannad. Inte på Stefan Löfvén i person, men på vad hans politik skulle göra mot Sverige. Mot Tommy som knappt ens finns med i statistiken. Mot strävsamma Ljusnarsberg som kämpar för att vända utvecklingen. Och mot alla andra som tröttnat på att inte få plats. Jag hoppas att du som röstar den 14:e september gör det för att hela Sverige ska växa i takt. För världens mest moderna landsbygd. För att jobb och utveckling ska vara en möjlighet och ett sätt att möta klimatförändringarna. Inte ett hot. Jag hoppas att du röstar för att alla ska behandlas lika. Jag hoppas att du röstar för mat som är säker och som smakar bra både i hjärtat och magen. Vi lovar dig ett ihärdigt, modigt Centerparti, som tänker vara Sveriges främsta reformkraft för framtiden. Vi lovar dig en närodlad politik, en politik som får hela Sverige att växa. Tack

Taggar

2010-tal, 2014, Almedalen, Centerpartiet, Kvinna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/annie-loof-almedalen-2014>